

- pagal Direktyvos 2009/147, iš dalies pakeistos Direktyva 2013/17, 5 straipsnio b ir d punktus tiek, kiek neužtikrino šios direktyvos 1 straipsnyje nurodytų paukščių rūšių, visų pirma paprastųjų žvirblinių pelėdų (*Glaucidium passerinum*), paprastųjų lutučių (*Aegolius funereus*), baltanugarių margujų genių (*Dendrocopos leucotos*) ir tripirščių genių (*Picoides tridactylus*), apsaugos, t. y. neužtikrino, kad šių rūšių paukščiai nebūtų žudomi ar trikdomi perėjimo ir jauniklių auginimo metu ir kad jų lizdai ir kiaušiniai nebūtų tyčia sunaikinti, pažeisti arba pašalinti Belovežo girios rajone.

2. Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 338, 2017 10 9.

2018 m. vasario 15 d. Red Bull GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-101/15 ir T-102/15, Red Bull GmbH / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba

(Byla C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Red Bull GmbH, atstovaujama advokato A. Renck ir abogada S. Petivlasova

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą 2017 m. lapkričio 30 d. sprendimą sujungtose bylose T-101/15 ir T-102/15,
- panaikinti 2014 m. gruodžio 2 d. atsakovės Pirmosios apeliacinės tarybos sprendimus bylose R 2037/2013-1 ir R 2036/2013-1 ir
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nurodydama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas, vertindamas spalvų derinio prekių ženklus pateikė tokį Reglamento Nr. 2017/1001 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimą, kuriuo pažeidė vienodo požiūrio ir proporcingumo principus. Bendrasis Teismas, vadovaudamasis klaidinga prielaida, kad tokie spalvų derinio prekių ženklai dėl savo pobūdžio savaime yra mažiau tikslūs, neteisingai nustatė naują ir neproporcingą reikalavimą, keliamą jų grafiniam vaizdui. Pirma, ši prielaida neturi jokio teisinio pagrindo ir neatitinka nė vieno teisės aktuose nustatyto tikslo, be to, dėl tokios prielaidos spalvų derinio prekių ženklai neteisėtai ir neproporcingai diskriminuojami, palyginti su visų kitų rūšių prekių ženklais, kaip antai vienspalviais, žodiniais, stilizuotais prekių ženklais ir pan. Antra, skundžiamame sprendime nustatytas kriterijus prieštarauja pačiam spalvų derinio prekių ženklo pobūdžiui, kuris, kaip Teisingumo Teismas aiškiai pripažino Sprendime *Libertel* ⁽²⁾, nėra apribotas erdviu požiūriu. Skundžiamame sprendime spalvų derinio prekių ženklai *per se* praktiškai apribojami iki spalvotų vaizdinių prekių ženklų, pozicinių prekių ženklų arba prekių ženklų su raštais. Trečia, skundžiamas sprendimas lemia, kad daugiau kaip 85 % atsakovės registre esančių spalvų derinio prekių ženklų, priskirtinų prie ginčijamos prekių ženklo rūšies, gali būti pripažinti negaliojančiais.

Nurodydama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliante tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 2017/1001 7 straipsnio 1 dalies a punktą ir 4 straipsnį dėl to, kad netinkamai ir neleistina aiškino Sprendimą *Heidelberger Bauchemie* ⁽³⁾, nes spalvų derinio prekių ženklų grafiniam vaizdai nustatė tris kumuliatyvius reikalavimus, t. y. i) konkretūs nagrinėjamų spalvų atspalviai, ii) nagrinėjamų spalvų proporcijos ir iii) spalvų išdėstymas erdvėje. Šie reikalavimai nebuvo reikšmingi šiam sprendimui ir daro neproporcingai didelį poveikį pačiai prekių ženklų ar žymenų, kuriuos sudaro spalvų derinys, arba vienos spalvos žymenų kategorijai ar klasei. Be to, trečiasis naujai nustatytas reikalavimas tariamai pateisinamas dėl „riboto spalvų gebėjimo perteikti tam tikrą konkrečią reikšmę“. Vis dėlto iki šiol pastarasis reikalavimas būdavo tikrinamas vertinant prekių ženklo registruojamumą pagal skiriamuosius požymius, o ne vertinant grafinio vaizdo reikalavimą, o tai reiškia, kad tai nuo pat pradžių lemia registracijos negaliojimą nesant galimybės įrodyti įgytus skiriamuosius požymius arba kitaip ištaisyti trūkumus. Skundžiamu sprendimu taip pat pažeidžiamas Reglamento Nr. 2017/1001 4 straipsnis, nes reikalaujama „aiškaus“ nagrinėjamos rūšies prekių ženklo aprašymo ir faktinis tokių prekių ženklų apibrėžimas neteisėtai susiaurinamas iki prekių ženklų su erdvinio (kitais tarant, vaizdiniu) išdėstymu, atitinkančiu numanomą faktinį vėlesnį prekių ženklo panaudojimą.

Nurodydama trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliante teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą, nes savo sprendime neįvertino ir neatsižvelgė į tai, kad paraiška dėl pirmojo ginčijamo prekių ženklo buvo pateikta iki sprendimo *Heidelberger Bauchemie* priėmimo, taigi ir neatsižvelgė į galimybę taikyti principus, kuriuos Teisingumo Teismas suformulavo sprendimuose *Lambretta* ⁽⁴⁾ ir *Cactus* ⁽⁵⁾. Be to, jis pažeidė šį principą, nes visapusiškai neįvertino leistinių ir patikimų šaltinių, taikytinų taisyklių ir nuostatų, ES jurisprudencijos ir atsakovės gairių, kad galėtų nustatyti, ar visų reikšmingų šios bylos aplinkybių sutaptis leidžia daryti išvadą, kad atsakovė suteikė apeliantei tikslas, besąlygines ir nuoseklias garantijas, kuriomis apeliante vadovavosi jų laikydama, o tai sukėlė apeliantei pagrįstus teisėtus lūkesčius.

Nurodydama ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliante tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė proporcingumo principą, nes neatsižvelgė į abiejų ginčijamų prekių ženklų anuliavimo neproporcingumą išimtinėmis šios bylos aplinkybėmis. Visų pirma, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad tikslumo ir aiškumo, kaip ir teisinio tikrumo, tikslai galėjo būti teisėtai pasiekti, jeigu apeliante būtų buvusi paraginta ir jai būtų buvę leista paaiškinti abiejų prekių ženklų aprašymą, kad jie liktų registre, o ne anuluoti abi registracijas.

Nurodydama penktąjį apeliacinio skundo pagrindą apeliante tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė savo Procedūros reglamento taisykles, nes neteisingai taikė jų 134 straipsnio 1 dalį ir priteisė iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas. Išimtinės šios bylos aplinkybės ir teisingumo principas reikalauja pagal Procedūros reglamento 135 straipsnio 1 dalį nepriteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidų (o jas priteisti iš atsakovės).

⁽¹⁾ 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimas *Libertel*, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ 2004 m. birželio 24 d. Sprendimas *Heidelberger Bauchemie*, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ 2017 m. vasario 16 d. Sprendimas *Brandconcern BV / EUIPO ir Scooters India (Lambretta)*, C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ 2017 m. spalio 11 d. Sprendimas *EUIPO / Cactus SA (Cactus)*, C-501/15 P, EU:C:2017:750.

2018 m. kovo 22 d. pareikštas ieškinytis byloje Europos Komisija / Ispanijos Karalystė

(Byla C-207/18)

(2018/C 200/28)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama É. Gippini Fournier, G. von Rintelen ir J. Samnadda